

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Obliška

w obecności oskarżyciela Prokuratora Urszuli Błaszak

po rozpoznaniu dnia 22 marca 2016 r. , 09 maja 2016 r. , 21 czerwca 2016 r. , 05 września 2016 r. , 24 października 2016 r. , 12 grudnia 2016 r. , 24 stycznia 2017 r. , 21 marca 2017 r. , 09 maja 2017 r. , 13 czerwca 2017 r. i 05 września 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy,

I. R. G. , syna J. i E. z d. B. , urodzonego dnia (...) w W.

oskarżonego o to, że :

1. w dniu 11.04.2015 r. w W. w Sklepie (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. H. dokonał włamania do gabloty poprzez otworzenie zamka , a następnie zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci ośmiu zegarków marki A. o łącznej wartości strat 10145 zł , czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o., przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. w dniu 23.04.2015 r. w L. w mieszkaniu przy ul. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii substancję psychotropową w postaci mefedronu w ilości 0,87 grama brutto

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

3. w okresie od 12 do 23.04.2015 roku w L., woj. (...) nabył od M. H. i pomagał w zbyciu przedmiotów w postaci : dwóch lamp pierścieniowych (...) , dwóch lamp ledowych Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparatu fotograficznego C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm o łącznej wartości 5110 zł , pochodzących z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), dokonanego w dniu 12.04.2015 roku w L. na szkodę O. Ł. (1) , wiedząc , że przedmiotowe przedmioty zostały uzyskana za pomocą czynu zabronionego przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. M. H. , syna N. i G. z d. U. , urodzonego dnia (...) w R.

oskarżonego o to, że :

4. w dniu 12.04.2015 roku w L., woj. (...) , poprzez wyjęcie uszczelki tylnej szyby samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) włamał się do w/w samochodu , wyniku którego dokonał kradzieży dwóch lamp pierścieniowych (...) , dwóch lamp ledowych Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparatu fotograficznego C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm monitora marki (...) o łącznej wartości 6600 zł , czym działał na szkodę O. Ł. (1) , przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

5. w dniu 11.04.2015 r. w W. w Sklepie (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. G. dokonał włamania do gabloty poprzez otworzenie zamka, a następnie zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci ośmiu zegarków marki A. o łącznej wartości strat 10145 zł, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o., przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego R. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 1 zarzutów i za to na podstawie art 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego R. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 2 zarzutów i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 224 ze zm.) skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Oskarżonego R. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 3 zarzutów i za to na podstawie art 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

4. Oskarżonego M. H. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 4 zarzutów i za to na podstawie art 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. Oskarżonego M. H. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 5 zarzutów i za to na podstawie art 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

6. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. G. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1, 2 i 3 wyroku i wymierza oskarżonemu R. G. karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

7. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. H. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 4 i 5 wyroku i wymierza oskarżonemu M. H. karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

8. Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 224 ze zm.) wobec skazania oskarżonego R. G. za czyn z pkt. 2 wyroku orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych nr DRZ 947/15 przez ich zniszczenie;

9. Na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. wobec wątpliwości komu należy wydać rzecz zatrzymaną złożyć do depozytu sądowego dowody rzeczowe numer od DRZ 948/15 do DRZ 973/15;

10. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada solidarnie na oskarżonych R. G. i M. H. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 10145 zł (dziesięć tysięcy sto czterdzieści pięć złotych);

11. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata P. J. kwotę 1328,40 zł (tysiąc trzysta dwadzieścia osiem złotych czterdzieści groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego R. G. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

12. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata P. Ż. kwotę 1328,40 zł (tysiąc trzysta dwadzieścia osiem złotych czterdzieści groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego M. H. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

13. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych R. G. i M. H. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 528/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 kwietnia 2015 r. oskarżeni R. G. i M. H. przyjechali do Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w W. woj. (...) samochodem marki O. (...) nr rej. (...) należącym do oskarżonego R. G. celem dokonania kradzieży zegarków z jednego ze sklepów mieszczącym się w tym centrum handlowym . Oskarżeni R. G. i M. H. ustalili w ramach podziału ról iż oskarżony M. H. odciągnie uwagę osoby sprzedającej w sklepie , zaś w tym czasie oskarżony R. G. podejmie próbę otwarcia gabloty za pomocą dopasowanego klucza i dokona kradzieży zegarków . Następnie oskarżony M. H. udał się do sklepu (...) i odciągnął uwagę sprzedawczynie A. S. udając zainteresowanie zakupem zegarka znajdującego się w jednej z gablot . W tym czasie oskarżony R. G. wszedł do tego sklepu i podszedł do gabloty znajdującej się w innej części sklepu niż znajdował się oskarżony M. H. i sprzedając w tym sklepie (...) . Następnie oskarżony R. G. wykorzystując fakt iż oskarżony M. H. znajduje się ze sprzedawczynią w innej części sklepu i odwraca jej uwagę od osoby oskarżonego R. G. za pomocą dopasowanego klucza (na tzw. „pasówkę”) otworzył zamek zabezpieczający jedną z gablot, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci ośmiu zegarków marki A. (k. 91) o łącznej wartości 10145 zł . Po dokonaniu tej kradzieży z włamaniem oskarżony R. G. schował skradzione przez siebie zegarki pod kurtkę i wyszedł ze sklepu . Po chwili sklep opuścił również oskarżony M. H. .W wyniku takiego działania oskarżeni R. G. i M. H. spowodowali szkodę w łącznej kwocie 10145 zł na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o..

W dniu 12 kwietnia 2015 r. O. Ł. (1) ok. godziny 01:30 po powrocie z planu filmowego w W. zaparkował swój samochód marki F. (...) o nr rej. (...) początkowo na posesji w L. , woj. (...) przy ul. (...). Po pewnym czasie O. Ł. (1) wyjechał tym samochodem ze swojej posesji i zaparkował ten samochód przed swoim domem na ulicy , by rano znowu miał pojechać na plan filmowy do W. . Z tego powodu zostawił w samochodzie sprzęt fotograficzny i filmowy z którego korzystał w dniu 11 kwietnia 2015 r. na planie filmowym w W. to jest dwie lampy pierścieniowe (...) , dwie lampy ledowe Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparat fotograficzny C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm oraz monitor marki (...).

W dniu 12 kwietnia 2015 roku w L., woj. (...) około godziny 02.30-04:30 oskarżony M. H. który wrócił z W. do L. przechodząc ul. (...) zauważył zaparkowany samochód marki F. (...) o nr rej. (...) w którego wnętrzu znajdował się sprzęt fotograficzny i filmowy . Następnie oskarżony M. H. dokonał włamania do tego samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez wyjęcie uszczelki tylnej szyby a następnie wyjęcie tej szyby , co umożliwiło mu dostanie się do wnętrza samochodu . Następnie oskarżony M. H. dokonał kradzieży znajdujących się wewnątrz tego samochodu : dwóch lamp pierścieniowych (...) , dwóch lamp ledowych Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparatu fotograficznego C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm , monitora marki (...) o łącznej wartości 6600 zł , czym działał na szkodę O. Ł. (1). Gdy O. Ł. (1) w dniu 12 kwietnia 2015 r. około godz. 09.30 ruszał tym samochodem przed swojej posesji zorientował się iż z samochodu została wyjęta boczna szyba i brakuje w nim pozostawionego przez niego sprzętu fotograficznego i filmowego powiadomił o tym fakcie policję . Następnego dnia w godzinach porannych O. Ł. (1) powiadomił o tym fakcie również pracownika sklepu (...) w W. M. R., gdyż część skradzionych urządzeń kupił w tym sklepie krótko przed tą kradzieżą i w samochodzie znajdowały się dokumenty potwierdzające zakup tego sprzętu , umożliwiające jego zwrot w tym sklepie .

W dniu 12 kwietnia 2015 r. po dokonaniu kradzieży z włamaniem do samochodu F. (...) o nr rej. (...) oskarżony M. H. skontaktował się telefonicznie z oskarżonym R. G. by ten pomógł mu w sprzedaży sprzętu fotograficznego i filmowego pochodzącego z tej kradzieży z włamaniem . Oskarżony R. G. w dniu 13 kwietnia 2015 r. nabył o M. H. monitor marki (...) o wartości 1490 zł pochodzący z tej kradzieży z włamaniem . Ponadto obiecał pomóc oskarżonemu M. H. w zwrocie części tego sprzętu do sklepu (...) w W. celem uzyskania pieniędzy za ten sprzęt jak i w sprzedaży reszty tego sprzętu którego nie uda by się zwrócić do sklepu to jest : dwóch lamp pierścieniowych (...) , dwóch lamp ledowych Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparatu fotograficznego C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm o łącznej wartości 5110 zł. W tym celu oskarżony R. G. z telefonu komórkowego należącego do jego konkubiny E. M. w dniu 13 kwietnia 2015 r. około godziny 15.40 zadzwonił do sklepu (...) w W. i w rozmowie z M. R. próbował ustalić warunku zwrotu tego sprzętu do sklepu. M. R. powiadomił o tym fakcie telefonicznie O. Ł. (2).

W dniu 23 kwietnia 2015 r. ok. godziny 07.00 w mieszkaniu przy ul. (...) w L. woj. (...) funkcjonariusze policji z (...) W. I dokonali zatrzymania oskarżonych R. G. i M. H. . W toku przeszukania tego mieszkania ujawniono między innymi dwa zawiniątka z folii aluminiowej z zawartością jasnobeżowego proszku (k. 111-115) . Oskarżony R. G. oświadczył iż te dwa zawiniątka z folii aluminiowej z zawartością jasnobeżowego proszku należą do niego i jest to mefydron . Następnie dokonano przeszukania zaparkowanego przy ul. (...) samochodu marki O. (...) nr rej. (...) będącego własnością oskarżonego R. G. . W wyniku przeszukania tego samochodu ujawniono między innymi : dwie lampy pierścieniowe (...) , dwie lampy ledowe Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparat fotograficzny C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm oraz monitor marki (...) pochodzące z kradzieży z włamaniem dokonanego przez oskarżonego M. H. w dniu 12 kwietnia 2015 r. do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) , a będące własnością O. Ł. (1) (k. 116-119) .

Zabezpieczone w mieszkaniu przy ul. (...) w L. dwa zawiniątka z folii aluminiowej z zawartością jasnobeżowego proszku należące go oskarżonego R. G. została poddana badaniu w (...) w W. . Z opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych przez (...) w W. w dniu 07 maja 2015 r. wynika iż w jasnobeżowej substancji znajdującej się w dowodowych pakietach stwierdzono obecność 4-metylometkatynonu (mefydronu) . Porcja handlowa mefydronu stanowi od około 100 do 250 mg , w związku z czym dowodowa ilość w sumie 0,57 g stanowi od około 2 do 6 porcji handlowych . Zgodnie wykazem umieszczonych w załączniku do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. z późniejszymi zmianami 4-metylometkatynon (mefydron, 4MMC) zaliczany jest do substancji psychotropowych grupy I-P (k. 196 -197) .

Wyrokiem łącznym z dnia 25 lutego 2011 r. sygn. akt. II K 381/11 Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie III Wydział Karny połączył kary wymierzone wyrokami którymi oskarżony R. G. został skazany za czyny z art. 279 § 1 k.k. , z art. 291 § 1 k.k. i inne oraz wymierzył oskarżonemu R. G. kary łączne : 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności , 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności , 2 lat i 6 miesięcy pobawienia wolności i 2 lat pozbawienia wolności (k. 842-843 i k. 258-263) . Kary te oskarżony R. G. odbywał w między innymi w okresie od 08 lipca 2010 r. do 08 stycznia 2012 r. (k. 805) .

Wyrokiem łącznym z dnia 17 listopada 2009 r. sygn. akt. V K 422/09 Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie V Wydział Karny połączył kary wymierzone wyrokami którymi oskarżony M. H. został skazany za czyny z art. 280 § 1 k.k. , z art. 281 k.k. i inne oraz wymierzył oskarżonemu M. H. karę łączną : 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (k. 838-839) . Karę tą oskarżony M. H. odbywał w między innymi w okresie od 28 listopada 2008 r. do 05 grudnia 2012 r. (k. 786) .

Oskarżony R. G. ma ukończone 34 lat, kawaler , obecnie odbywa karę pozbawienia wolności , nie ma nikogo na utrzymaniu , był karany (k. 842-844) , był leczony odwykowo i psychiatrycznie . Jednak z opinii sądowno psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 29 czerwca 2015 r. (k. 266-268) wynika iż stan psychiczny oskarżonego R. G. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie zniósł jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony R. G. może brać udział w postępowaniu karnym w toku którego jego poczytalność nie budzi wątpliwości. Natomiast z uzupełniającej opinii biegłych psychiatrów z dnia 22 listopada 2016 r. (k. 635-637) wynika iż aktualny stan psychiczny oskarżonego R.

G. pozwala na jego udział w czynnościach procesowych postępowania karnego (poczytalność nie budzi wątpliwości) oraz na samodzielłą i rozsądną obronę .

Oskarżony M. H. ma ukończone 34 lat, kawaler , obecnie odbywa karę pozbawienia wolności , ma na utrzymaniu 1 dziecko , był karany (k. 838-839) , nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie . Z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 30 kwietnia 2015 r. (k. 193-195) wynika iż stan psychiczny oskarżonego M. H. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie zniósł jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony M. H. może brać udział w postępowaniu karnym w toku którego jego poczytalność nie budzi wątpliwości.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonych : R. G. (k. 144-144v , k. 164 , k. 270 , k. 492 i k. 677-678) i M. H. (k. 68-69 , k. 136 , k. 162 i k. 492) , zeznań świadków : O. Ł. (1) (k. 2 , k. 10v, k. 12 , k. 677) , M. R. (k. 18-19 i k. 533) i A. S. (k. 91 , k. 533 i k.721-722) oraz dokumentów w postaci : oświadczenia (k. 6 , k. 32) , notatki urzędowej (k. 7, k. 16, k. 24 , k. 25 , k. 50, k. 104 , k. 124 -125 , k. 126, k. 147-148) , protokołu oględzin rzeczy (k. 8-9 , k. 129) , protokołu zatrzymania osoby (k. 27) , protokołu przeszukania (k. 29-31, k. 44-49, k. 84-85, k. 113-115, k. 116-119, k. 120-121, k. 122-123) , karty karnej (k. 40-42, k. 77-79, k. 151-153, k. 156-158, k. 400-401, k. 403-404, k. 463-464, k. 466-467, k. 661-662, k. 664-666, k. 688-689, k. 691-693, k. 838-839, k. 842-844) , poświadczenia (k. 94) , protokołu oględzin miejsca (k. 95-96) , płyty z nagraniem z monitoringu (k. 98) , wniosku (k. 102) , protokołu zatrzymania (k. 107-108, k. 109, k. 111-112) , protokołu użycia testera narkotykowego (k. 127) , odpisu wyroku (k. 186-188 , k. 229-235 , k. 258-264 , k. 302- 308) , opinii sądu psychiatrycznej (k. 193-195 , k. 266-268, k. 635-637) , opinii z zakresu badań chemicznych (k. 196-197) , obliczenia kary (k. 236 , k. 237, k. 239, k. 264, k. 309) , postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych (k. 240, k. 253, k. 254) , wykazu dowodów rzeczowych (k. 241-243) , zawiadomienia o zwolnieniu z kary (k. 320) , informacji z sytemu NOE SAD (k. 389 , k. 504-505, k. 526-530, k. 536, k. 758-795, k. 796-827) , dokumentacji leczenia (k. 601) i informacji o wynikach AFIS (k. 861) .

Oskarżona R. G. stanął pod zarzutami iż :

1. w dniu 11.04.2015 r. w W. w Sklepie (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. H. dokonał włamania do gabloty poprzez otworzenie zamka , a następnie zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci ośmiu zegarków marki A. o łącznej wartości strat 10145 zł , czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o., przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. w dniu 23.04.2015 r. w L. w mieszkaniu przy ul. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii substancję psychotropową w postaci mefedronu w ilości 0,87 grama brutto to jest popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

3. w okresie od 12 do 23.04.2015 roku w L., woj. (...) nabył od M. H. i pomagał w zbyciu przedmiotów w postaci : dwóch lamp pierścieniowych (...) , dwóch lamp ledowych Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparatu fotograficznego C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm o łącznej wartości 5110 zł , pochodzących z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), dokonanego w dniu 12.04.2015 roku w L. na szkodę O. Ł. (1) , wiedząc , że przedmiotowe przedmioty zostały uzyskana za pomocą czynu zabronionego przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony M. H. stanęła pod zarzutami iż :

4. w dniu 12.04.2015 roku w L., woj. (...) , poprzez wyjęcie uszczelki tylnej szyby samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) włamał się do w/w samochodu , wyniku którego dokonał kradzieży dwóch lamp pierścieniowych (...) , dwóch lamp ledowych Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparatu fotograficznego C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm monitora marki (...) o łącznej wartości 6600 zł , czym działał na szkodę O. Ł. (1) , przy czym czynu tego dokonał w

ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

5. w dniu 11.04.2015 r. w W. w Sklepie (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. G. dokonał włamania do gabloty poprzez otworzenie zamka , a następnie zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci ośmiu zegarków marki A. o łącznej wartości strat 10145 zł , czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o., przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony R. G. podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia czynu z pkt. 2 zarzutów aktu oskarżenia . Jeżeli chodzi o czyn opisany w pkt. 1 zarzutów aktu oskarżenia to oskarżony R. G. przyznał się do kradzieży ośmiu zegarków. Oskarżony R. G. wyjaśnił iż tego dnia był w sklepie (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) razem z oskarżonym M. H. i tam wziął z gabloty która była otwarta osiem zegarków . Wcześniej zobaczył , że sprzedawczyni pokazała komuś zegarek i widocznie zapomniała zamknąć gablotę. On to widział i wykorzystał okazję i zabrał te zegarki (k. 144-144v) . Podczas drugiego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony R. G. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił iż mefedron należał do niego , kupił go od przypadkowej osoby i nie chciał go nikomu sprzedawać . Natomiast zegarki ukradł tylko on razem z oskarżonym M. H. (k. 164) . Natomiast podczas trzeciego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony R. G. przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów zarzucanych mu w pkt. 1 , 2 i 3 zarzutów aktu oskarżenia to jest kradzieży z włamaniem zegarków , posiadania mefedronu i czynu z art. 291 § 1 k.k. i odmówił składania wyjaśnień (k. 270) .

Podczas przesłuchania na rozprawie przed Sądem oskarżony R. G. przyznał się do popełnienia czynu z pkt. 2 i 3 zarzutów . Odnośnie czynu opisanego w pkt. 1 zarzutów oskarżony R. G. przyznał się do kradzieży 2 zegarków i odmówił składania wyjaśnień (k. 492) . Natomiast na rozprawie w dniu 16 grudnia 2016 r. oskarżony R. G. wyjaśnił iż jeżeli chodzi o zarzut z pkt. 1 aktu oskarżenia to tego dnia wracał z okolic Dworca Wschodniego samochodem z oskarżonym M. H. i wtedy zadzwonił do niego kolega W. F. z pytaniem gdzie jest i poprosił go czy mógłby się z nimi zabrać do P., w tym celu umówili się z nim w Centrum Handlowe (...) w W. . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego R. G. wynika iż rozdzielił się z oskarżonym M. H. i poszedł po W., który powiedział mu że jednak nie wraca do P. i czy mam kogoś kto chciałby kupić zegarki oraz pokazał mu zegarki z cenami, Gdy go zapytała skąd je ma to on powiedział w którym sklepie jest otwarta gabloty z zegarkami . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego R. G. wynika że gdy udał się do tego sklepu jedynie co to otworzył szybę gabloty . On otworzył szybę tabletową ale zamek który uniemożliwiał otwarcie tej szyby był już otwarty. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego R. G. wynika iż na filmie z monitoringu widać ile czasu zajęło mi wyszukanie odpowiednich zegarków i nawet na filmie widać że gdzieś dzwonił żeby jak najszybciej je sprzedać. Po otrzymaniu informacji jakimi modelami byłby zainteresowany jego kolega, poszedłem do gabloty i wyszukał te zegarki damski i męski. Następnie on wziął te 2 zegarki. Jeden za ok. 450 zł i drugi i w okolicach 450 zł. Wartość obu zabranych przez niego zegarków to 1000- 1200 zł, taka cena widniała na tych metkach. Do kradzieży 8 zegarków przyznał się na komendzie bo nie chciał aby został zastosowany wobec niego areszt tymczasowy . Jeżeli chodzi o zarzut z pkt. 3 aktu oskarżenia to oskarżony R. G. stwierdził iż widział paragony potwierdzające nabycie w/ w przedmiotów i nie podejrzewał że mogą zostać skradzione . Te aparaty znajdowały u niego w samochodzie gdyż miał podwieźć oskarżonego M. H. żeby je oddać do sklepu. Wcześniej do tego sklepu w sprawie ich zwrotu dzwonił z aparatu zarejestrowanego na swoją konkubinę (k. 677-678) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R. G. w części w jakim w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów oraz opisał iż ujawniony mefedron należał do niego (k. 164 i k. 270) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego R. G. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : O. Ł. (1) (k. 2 , k. 10v, k. 12 , k. 677) , M. R. (k. 18-19 i k. 533) i A. S. (k. 91 , k. 533 i k.721-722) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 7, k. 16, k. 24 , k. 25 , k. 50, k. 104 , k. 124 -125 , k. 126, k. 147-148) , protokołu oględzin rzeczy (k. 8-9 , k. 129) , protokołu przeszukania (k. 29-31, k. 44-49, k. 84-85, k. 113-115, k. 116-119, k. 120-121, k. 122-123) , protokołu oględzin miejsca (k. 95-96) , płyty z nagraniem z monitoringu (k. 98) , wniosku (k. 102) , protokołu

zatrzymania (k. 107-108, k. 109, k. 111-112) , protokołu użycia testera narkotykowego (k. 127) , opinii z zakresu badań chemicznych (k. 196-197).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. G. w zakresie jakim stwierdził iż w dniu 11 kwietnia 2015 r. w W. w sklepie (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. H. dokonał jedynie kradzieży z otwartej gabloty początkowo 8 a później tylko 2 zegarków wykorzystując jak początkowo stwierdził w postępowaniu przygotowawczym fakt iż w jego obecności sprzedawczyni nie zamknęła gabloty z tymi zegarkami (k. 144-147) , a później jak stwierdził na rozprawie przed Sądem informację od swojego kolegi W. F. która z tych gablot jest otwarta (k. 677-678) . Wyjaśnienia oskarżonego R. G. w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego R. G. wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie go od odpowiedzialności za popełnione czyny, która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż w postępowaniu przygotowawczym oskarżony R. G. przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów (k. 164 i k. 270) . Niewątpliwym jest ponadto iż będąc przesłuchiwany przez Prokuratora w dniu 29 czerwca 2015 r. oskarżony przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i przyznając się do tych czynów (k. 270) nie się kierował się wtedy obawą iż może zostać zastosowany wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania . Należy zauważyć iż z wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie przed Sądem (k. 677-678) oskarżony R. G. stwierdził się iż podczas przesłuchania na policji przyznał się do kradzieży 8 zegarków żeby nie został zastosowany wobec niego areszt. Należy jednak zauważyć iż podczas tego przesłuchania oskarżony R. G. przyznał się tylko do kradzieży tych 8 zegarków z otwartej gabloty a nie do kradzieży z włamaniem tych zegarków (k. 144-144v) . Należy ponadto zauważyć iż z zapisu z monitoringu z sklepu (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w W. (k. 98) wynika iż w obecność oskarżonego R. G. sprzedawca w tym sklepie (...) nie otwierała tej gabloty z zegarkami z której później dokonał kradzieży z włamaniem tych zegarków . Ponadto z zapisu z monitoringu wynika iż w gablocie tej nie brakuje żadnych zegarków i wszystkie zegarki znajdują się na miejscu. Fakt ten dyskwalifikuje prawdziwość wyjaśnień oskarżonego R. G. złożonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 144-144v) z których wynika iż wcześniej zobaczył , że sprzedawczyni pokazała komuś zegarek i widocznie zapomniała zamknąć gablotę , a on to widział i wykorzystał okazję i zabrał te zegarki . Fakt ten dyskwalifikuje również wersje zdarzeń i przedstawioną w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem w której stwierdził iż o otwartej gablocie dowiedział się od W. F. , który wcześniej dokonał kradzieży zegarków z tej gabloty . Ponadto należy zauważyć iż na nagraniu z monitoringu widać jak oskarżony M. H. zajmuje sprzedawczynię w innej części sklepu udając zainteresowanie zakupem zegarka znajdującego się w gablocie znajdującej się po przeciwnej stronie sklepu , zaś wtedy oskarżony R. G. kłęczy przy zamku tej gabloty i dopiero po dłuższej chwili otwiera szybę tej gabloty i zabiera zegarki i wychodzi ze sklepu (k. 98) . Należy zważyć iż oskarżony R. G. w rozmowie z funkcjonariuszami policji po zatrzymaniu w dniu 23 kwietnia 2015 r. z której została sporządzona notatka urzędowa z k. 124-125 stwierdził iż gablotę w tym sklepie otworzył za pomocą kluczyka z czarnym plastikowym zakończeniem jakie ożywa się do otwierania np. biurka . Nie wiedział czy tym kluczykiem uda mu się otworzyć ten zamek w gablocie , jednak to się udało. Następnie z gabloty tej zabrał 8 zegarków i schował pod kurtką . W tym czasie oskarżony M. H. zagadywał sprzedawcę . Taki typ działania stosowali również przy innych kradzieżach . Należy wskazać iż sposób działania oskarżonego R. G. opisany w tej notatce urzędowej ściśle koresponduje z zapisem z monitoringu na który widać w jaki sposób oskarżony R. G. działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym M. H. dokonał kradzieży z włamaniem tych 8 zegarków . Ponadto z zeznań świadka A. S. wynika iż gablota z której dokonano kradzieży tych 8 zegarków marki A. była na pewno zamknięta na klucz i z zapisu z monitoringu pamięta iż sprawcy jakiś czas zajęło otwarcie tej gabloty . Ponadto świadek A. S. opisał iż wyniki tego zdarzenia ten zamek nie został uszkodzony (k. 91 , k. 533 i k.721-722) .

Dodatkowo należy wskazać iż wyjaśnień oskarżonego M. H. złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika iż po dokonaniu przez niego kradzieży z włamaniem w dniu 12 kwietnia 2015 roku w L., woj. (...) do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) tego samego dnia poprosił oskarżonego R. G. o pomoc w sprzedaży rzeczy które zabrał w celu przywłaszczenia z tego samochodu oraz sprzedał oskarżonemu R. G. jeden z monitorów który ukradł z tego samochodu (k. 68-69) . Z tych wyjaśnień oskarżonego M. H. wynika wprost iż oskarżony R. G. doskonale wiedział iż przedmioty

te pochodziły z kradzieży z włamaniem dokonanej przez oskarżonego M. H. w dniu 12 kwietnia 2015 roku w L. do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...).

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego R. G. jakim Sąd nie dał im wiary .

Oskarżony M. H. podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do popełnienia czynu opisanego w pkt. 4 zarzutów aktu oskarżenia i wyjaśnił że w dniu 12 kwietnia 2015 roku w L., woj. (...), poprzez wyjęcie uszczelki tylnej szyby samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) włamał się do tego samochodu skąd zabrał sprzęt fotograficzny i monitory . Tego samego dnia po dokonaniu tej kradzieży z włamaniem skontaktował telefonicznie z oskarżonym R. G. i poprosił go o pomoc w sprzedaży rzeczy które ukrał z tego samochodu . Ponadto sprzedał oskarżonemu R. G. jeden z monitorów który ukrał z tego samochodu (k. 68-69) . Oskarżony M. H. podczas drugiego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do popełnienia czynu opisanego w pkt. 5 zarzutów i wyjaśnił że w dniu 11 kwietnia 2015 r. pojechał wraz z oskarżonym R. G. do centrum handlowego (...) w W. . Tam oskarżony R. G. wpadł na pomysł kradzieży zegarków z jednego ze sklepów zegarków. Następnie ustalili telefonicznie iż oskarżony M. H. ma przyjść do sklepu i zagadać sprzedawczynię . Z dalszych wyjaśnień oskarżonego M. H. wynika iż gdy on zagadywał sprzedawczynię to w innej części sklepu oskarżony R. G. otworzył jedną z gablot i zabrał zegarki . Po kradzieży oskarżony R. G. mu jeden z tych skradzionych zegarków (k. 136) . Podczas trzeciego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony M. H. przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 5. Oskarżony M. H. oświadczył iż nie przyznaje się w pełni do tego czynu bo kradzieży tych zegarków dokonał tylko on i oskarżony R. G. (k. 162) .

Natomiast podczas przesłuchania na rozprawie przed Sądem oskarżony M. H. nie przyznał się do popełnienia czynu opisanego w pkt. 4 zarzutów odnośnie czynu opisanego w pkt. 5 zarzutów oskarżony M. H. przyznał się do współudziału w kradzieży 8 zegarków wskazując iż była to zwykła kradzież bez włamania i odmówił składania wyjaśnień (k. 492) .

Sąd dał pełnią wiary wyjaśnieniom oskarżonej M. H. złożonym w postępowaniu przygotowawczym w zakresie jakim przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 279 § 1 k.k. i opisał w jakich okolicznościach dokonał wspólnie z R. G. kradzieży z włamaniem w dniu 11 kwietnia 2015 r. w sklepu (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w (...) zegarków oraz w dniu w dniu 12 kwietnia 2015 roku w L. kradzieży z włamaniem do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...). Na wiary zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego M. H. złożonych w postępowaniu przygotowawczym w którym stwierdził iż po dokonaniu przez niego kradzieży z włamaniem w dniu 12 kwietnia 2015 roku w L. do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) tego samego dnia poprosił oskarżonego R. G. o pomoc w sprzedaży rzeczy które zabrał w celu przywłaszczenia z tego samochodu oraz sprzedał oskarżonemu R. G. jeden z monitorów który ukrał z tego samochodu (k. 68-69) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej M. H. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : O. Ł. (1) (k. 2 , k. 10v, k. 12 , k. 677) , M. R. (k. 18-19 i k. 533) i A. S. (k. 91 , k. 533 i k.721-722) w zakresie jakim Sąd dał im wiary oraz dokumentami w postaci : oświadczenia (k. 32) notatki urzędowej (k. 7, k. 16, k. 24 , k. 25 , k. 50, k. 104 , k. 124 -125 , k. 126, k. 147-148) , protokołu oględzin rzeczy (k. 8-9 , k. 129) , protokołu przeszukania (k. 29-31, k. 44-49, k. 84-85, k. 113-115, k. 116-119, k. 120-121, k. 122-123) , protokołu oględzin miejsca (k. 95-96) , płyty z nagraniem z monitoringu (k. 98) , wniosku (k. 102) , protokołu zatrzymania (k. 107-108, k. 109, k. 111-112) .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. H. w zakresie jakim na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do czynu opisanego w pkt. 4 zarzutów aktu oskarżenia i stwierdził iż odnośnie czynu opisanego w pkt. 5 zarzutów przyznaje się do współudziału w kradzieży 8 zegarków wskazując iż była to zwykła kradzież bez włamania Przedstawiona przez oskarżonego M. H. wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie go od odpowiedzialności za popełnione czyny, która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż wyjaśnienia oskarżonego M. H. w których stwierdził iż w dniu 11 kwietnia 2015 r. działając wspólnie i w porozumieniu z R. G. dokonał kradzieży a nie kradzieży z włamaniem 8 zegarków nie zasługują na wiary z takich samych powodów z jakich Sąd nie dał w tym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego R. G. . Ponadto należy wskazać iż podczas przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym

oskarżony M. H. przyznał się do popełnienia tych czynów i dokładnie opisał w jaki sposób popełnił czyny opisane w pkt. 4 i 5 zarzutów aktu oskarżenia .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego M. H. jakim Sąd nie dał im wiary

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : O. Ł. (1) , M. R. i A. S. jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka O. Ł. (1) właściciela samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) wynika w jakich okolicznościach w dniu 12 kwietnia 2015 r. doszło do kradzieży z włamaniem do tego samochodu . Świadek O. Ł. (1) wskazał iż w dniu 12 kwietnia 2015 r. ok. godziny 1:30 po powrocie z planu filmowego zaparkował swój samochód marki F. (...) o nr rej. (...), początkowo na swojej posesji , a później na ulicy przed swoim domem w L. przy ul. (...). W samochodzie tym znajdował się sprzęt fotograficzny i filmowy z którego korzystał w dniu 11 kwietnia 2015 r. na planie filmowym w W. . Gdy w dniu 12 kwietnia 2015 r. około godz. 9.30 ruszał tym samochodem przed swojej posesji zorientował się iż z samochodu została wyjęta boczna szyba i brakuje w nim pozostawionego przez niego sprzętu fotograficznego i filmowego . Świadek O. Ł. (1) wskazał iż sprawca tego włamania dokonał kradzieży z jego samochodu dwóch lamp pierścieniowych (...), dwóch lamp ledowych Y. (...), przyssawki (...) trzypunktowy , aparatu fotograficznego C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm monitora marki (...) o łącznej wartości 6600 zł (k. 2 , k. 10v, k. 12 , k. 677)

Z zeznań świadka M. R. wynika iż pracuje w W. w sklepie (...). W dniu 13 kwietnia 2015 r. rano zadzwonił do niego O. Ł. (1) który poinformował go o tym że został mu skradziony monitor i lampy kupione niedawno w tym sklepie . O. Ł. (1) poprosił by poinformował go gdyby ktoś chciał zwrócić ten sprzęt w sklepie . W dniu 13 kwietnia 2015 r. około godziny 15.40 do sklepu zadzwonił jakiś mężczyzna który chciał zwrócić taki sprzęt . Z dalszych zeznań świadka M. R. wynika iż o tym fakcie powiadomił O. Ł. (1) (k. 18-19 i k. 533) .

Natomiast z zeznań świadka A. S. sprzedawczyni w sklepie (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w W. wynika w jakich okolicznościach doszło do kradzieży z włamaniem w dniu 11 kwietnia 2015 r. ośmiu zegarków marki A. . Z zeznań tego świadka wynika iż gablota z której dokonano kradzieży tych 8 zegarków marki A. była na pewno zamknięta na klucz i z zapisu z monitoringu pamięta iż sprawcy jakiś czas zajęło otwarcie tej gabloty . Ponadto świadek A. S. opisał iż wyniki tego zdarzenia ten zamek nie został uszkodzony . Ponadto z zeznań świadka A. S. wynika kategorycznie iż tego dnia nie doszło do żadnej innej kradzieży zegarków . Świadek A. S. opisała również rozkład sklepu i wskazała iż po tej kradzieży z włamaniem przesunięta była szyba w tej gablocie oraz nie pamięta żeby wcześniej z tej gabloty pokazywała jakieś zegarki . Ponadto z zeznań tego świadka wynika iż zaraz po kradzieży dokonano inwentaryzacji i ustalono że dokonano kradzieży 8 zegarków damskich i męskich marki A. o łącznej wartości 10145 zł (k. 91 , k. 533 i k.721-722) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Natomiast świadek E. M. – konkubina oskarżonego R. G. która pozostaje w związku na podstawie art. 182 § 1 k.p.k. odmówiła składania wyjaśnień (k. 532) .

Sąd dał pełną wiarę opinią sądowo psychiatrycznym sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 30 kwietnia 2015 r. (k. 193-195) odnośnie oskarżanego M. H. oraz w dniu 29 czerwca 2015 r. (k. 266-268) i w dniu 22 listopada 2016 r. (k. 635-637) odnośnie oskarżonego R. G. jako jasnym , dokładnym i fachowym . Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 30 kwietnia 2015 r. wynika iż stan psychiczny oskarżonego M. H. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie znosił jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony M. H. może brać udział w postępowaniu karnym w toku którego jego poczytalność nie budzi wątpliwości (k. 193- 195) . Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 29 czerwca 2015 r. (k. 266-268) wynika

iż stan psychiczny oskarżonego R. G. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie znosił jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony R. G. może brać udział w postępowaniu karnym w toku którego jego poczytalność nie budzi wątpliwości. Natomiast z uzupełniającej opinii biegłych psychiatrów odnośnie oskarżonego R. G. z dnia z dnia 22 listopada 2016 r. wynika iż aktualny stan psychiczny oskarżonego R. G. pozwala na jego udział w czynnościach procesowych postępowania karnego (poczytalność nie budzi wątpliwości) oraz na samodzielną i rozsądną obronę (k. 635-637).

Sąd dał pełną wiarę opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych przez (...) w W. w dniu 07 maja 2015 r. jako dokładnej, logicznej, jasnym i fachowym. Z opinii tej wynika iż w jasnobieżowej substancji znajdującej się w dowodowych pakietach stwierdzono obecność 4-metylometkatynonu (mefydronu). Porcja handlowa mefydronu stanowi od około 100 do 250 mg, w związku z czym dowodowa ilość w sumie 0,57 g stanowi od około 2 do 6 porcji handlowych. Zgodnie wykazem umieszczonych w załączniku do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. z późniejszymi zmianami 4-metylometkatynon (mefydron, 4MMC) zaliczany jest do substancji psychotropowych grupy I-P. (k. 196 -197).

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 279 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kradzie z włamaniem. Kradzież z włamaniem jest kwalifikowanym typem kradzieży. Zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 279 § 1 k.k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym zabór musi zostać dokonany z włamaniem. Konstrukcja przestępstwa przewidzianego w art. 279 k.k. określa dwie czynności sprawcze, z których pierwsza polega na przełamaniu zabezpieczenia rzeczy ruchomej (usunięciu przeszkody materialnej) zamykającego dostęp do rzeczy innym osobom, druga zaś sprowadza się do zaboru zabezpieczonej rzeczy ruchomej. Przestępstwo określone w art. 279 k.k. ma złożony charakter (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2000 r., IV KKN 172/99, LEX nr 51140). Każda z przewidzianych w art. 279 k.k. czynności wykonawczych może, w pewnych układach sytuacyjnych, wyczerpywać znamiona określone w odrębnych typach czynu zabronionego, tj. w art. 288 § 1 k.k. i w art. 278 § 1 k.k. Z uwagi na konstrukcję znamion przestępstwa kradzieży z włamaniem, zachowanie polegające na przełamaniu zabezpieczenia oraz zaborze rzeczy ruchomej stanowi jedno zdarzenie faktyczne (ten sam typ czynu w rozumieniu art. 11 § 1 k.k.), a w konsekwencji jedno przestępstwo o surowszym niż kradzież ustawowym zagrożeniu, spowodowanym sposobem zamachu na mienie związanym z usunięciem przeszkody (zabezpieczenia) chroniącej dostępu do rzeczy ruchomej stanowiącej przedmiot zaboru (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2003 r., II KK 5/03, Orzecznictwo Sądu Najwyższego w sprawach karnych, rocznik 2003, poz. 2360, s. 837). Dopuszczając się kradzieży z włamaniem, sprawca narusza nie tylko prawo do mienia, lecz także system bezpieczeństwa mienia, który polegał na umieszczeniu go w odpowiednim pomieszczeniu lub schowku albo w innym miejscu wyposażonym w funkcjonujące zamknięcie, w celu ochrony przed kradzieżą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 1999 r., V KKN 566/98, Prok. i Pr. 1999, nr 7-8, poz. 7).

Przestępstwo określone w art. 279 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, znamionnym skutkiem w postaci przywłaszczenia rzeczy przez sprawcę. Przestępstwo określone w art. 279 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie rzeczy przez sprawcę. Przestępstwo to może być popełnione tylko w formie zamiaru bezpośredniego. W przypadku kradzieży z włamaniem zamiarem bezpośrednim objęte być musi także zachowanie polegające na

przełamaniu zabezpieczenia. W odniesieniu do tego elementu znamion sprawca w płaszczyźnie intelektualnej musi mieć co najmniej świadomość możliwości zrealizowania przez podejmowane przez niego zachowanie opisanego w ustawie stanu rzeczy, tzn. przełamania zabezpieczenia. W płaszczyźnie woluntatywnej sprawca tak uświadomiony zespół znamion obejmować musi chęcią. (za Komentarz do art. 279 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Zoll (red.), A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

Dla przyjęcia kradzieży z włamaniem nie jest bezwzględnie konieczne, aby powzięcie przez sprawcę zamiaru zaboru rzeczy w celu przywłaszczenia czasowo poprzedzało moment przystąpienia do przełamania zabezpieczenia (dokonania włamania). Innymi słowy, zamiar przywłaszczenia rzeczy może wystąpić przed przystąpieniem do usuwania przeszkody (zabezpieczenia) albo może pojawić się u sprawcy równocześnie z podjęciem czynności przełamujących zabezpieczenie. Nie jest zatem możliwe uznanie za kradzież z włamaniem zachowania, w którym dopiero po przełamaniu zabezpieczenia u sprawcy powstał zamiar zaboru rzeczy. Włamanie jest bowiem środkiem wiodącym do celu, to znaczy do dokonania kradzieży, a zatem zamiar zaboru powinien wystąpić co najmniej równocześnie (jeśli nie z wyprzedzeniem czasowym) z podjęciem czynności polegających na pokonywaniu przeszkody materialnej. Jak stwierdza Sąd Najwyższy , sformułowanie „kraść z włamaniem” interpretować należy jako opis zachowania polegającego na kradzieży przy użyciu włamania. Innymi słowy, kradzież w tym przypadku następuje przy wykorzystaniu specyficznego sposobu działania, jakim jest włamanie. Włamanie w ujęciu znamion tego przestępstwa powinno być środkiem wiodącym - zgodnie z zamiarem sprawcy - do celu, tj. do dokonania kradzieży. Stąd też zamiar dokonania kradzieży musi wystąpić u sprawcy co najmniej jednocześnie z podjęciem działań zmierzających do przełamania zabezpieczenia. Inaczej włamanie nie może zostać uznane za sposób wiodący do dokonania kradzieży (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 1996 r., II KKN 58/96, OSNKW 1996, nr 11-12, poz. 81; S. Zabłocki, Przegląd orzecznictwa SN z zakresu prawa karnego materialnego, Palestra 1996, z. 11-12, s. 181; glosa do tego orzeczenia K. Buchała, OSP 1997, z. 2, s. 42 i n.; odmiennie D. Pleńska, O. Górniok (w:) System prawa karnego..., s. 439; W. Gutekunst, O położeniu przedmiotu wykonawczego kradzieży z włamaniem, NP 1956, nr 11-12, s. 61; J. Wróblewski, Kradzież z włamaniem. Z zagadnień rozumienia tekstów prawnych, RPEiS 1966, nr 3, s. 227 i n.; A. Marek, E. Pływaczewski, A. Peczeniuk, Kradzież i paserstwo... , s. 135).

W powyższej sprawie oskarżony R. G. wypełnili wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 zarzutów, zaś oskarżony M. H. wypełnili wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 5 zarzutów. Oskarżeni R. G. i M. H. w dniu 11 kwietnia 2015 r. w W. w Sklepie (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z dokonali włamania do gabloty w której znajdowały się zegarki marki A. . Działanie oskarżonych polegało na tym iż oskarżony M. H. odciągnął uwagę sprzedawczyni A. S. od gabloty w której znajdowały się te zegarki udając zainteresowanie zakupem zegarka znajdującego się w gablocie w innej części sklepu . W tym czasie oskarżony R. G. za pomocą dopasowanego klucza (na tzw. „pasówkę”) otworzył zamek zabezpieczający tą gablotę a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci ośmiu zegarków marki A. o łącznej wartości strat 10145 zł . W wyniku takiego działania oskarżonych R. G. i M. H. spowodowali oni szkodę w 10145 zł na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o.. Fakt iż oskarżeni R. G. popełnili ten czyn wynika wprost z zeznań świadka A. S. (k. 91 , k. 533 i k.721-722) oraz nagrania z monitoringu sklepu Sklepie (...) mieszczącym się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) (k. 98) na którym widać jak oskarżony R. G. otwiera zamek gabloty , odsuwa szybę gabloty i zabiera w celu przewłaszczenia 8 zegarków marki A.. Należy zauważyć iż zarówno w postępowaniu przygotowawczym oskarżony R. G. (k. 164 i k. 270) i M. H. (k. 136 i k. 162) przyznali się do popełnienia tego czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. .

W powyższej sprawie oskarżony M. H. wypełnili wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 4 zarzutów. Oskarżony M. H. w dniu 12 kwietnia 2015 roku w L., woj. (...) , poprzez wyjęcie uszczelki tylnej szyby samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) włamał się do tego samochodu . Następnie oskarżony M. H. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z wnętrza tego samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) dwóch lamp pierścieniowych (...) , dwóch lamp ledowych Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparatu fotograficznego C.

(...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm monitora marki (...) o łącznej wartości 6600 zł czym działał na szkodę O. Ł. (1). Należy wskazać iż oskarżony M. H. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia tego czynu i opisał w jaki sposób dokonał włamania do tego samochodu i jakie rzeczy z niego ukradł (k. 68-69). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego M. H. ściśle korespondują z zeznaniami świadków : O. Ł. (1) (k. 2 , k. 10v, k. 12 , k. 677) i M. R. (k. 18-19 i k. 533). Ponadto rzeczy które pochodziły z tej kradzieży z włamaniem zostały ujawnione w dniu 23 kwietnia 2015 r. w samochodzie marki O. (...) należącym do oskarżonego R. G. zaparkowanym w okolicy bloku przy ul. (...) (przy ul. (...)) w którym mieszkał oskarżony M. H. (k. 116-119). Należy zauważyć iż w dniu 23 kwietnia 2015 r. w mieszkaniu przy ul. (...) w L. zostali zatrzymani zarówno oskarżony M. H. (k. 27), jak i oskarżony R. G. (k. 103).

Wyrokiem łącznym z dnia 25 lutego 2011 r. sygn. akt. II K 381/11 Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie III Wydział Karny połączył kary wymierzone wyrokami którymi oskarżony R. G. został skazany za czyny z art. 279 § 1 k.k. , z art. 291 § 1 k.k. i inne oraz wymierzył oskarżonemu R. G. kary łączne : 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności , 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności , 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 2 lat pozbawienia wolności (k. 842-843 i k. 258-263). Kary te oskarżony R. G. odbywał w między innymi w okresie od 08 lipca 2010 r. do 08 stycznia 2012 r. (k. 805).

Oskarżony R. G. był więc skazany za przestępstwa umyślne z art. 279 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności i popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. - podobne do przestępstw za które był skazany .

Wyrokiem łącznym z dnia 17 listopada 2009 r. sygn. akt. V K 422/09 Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie V Wydział Karny połączył kary wymierzone wyrokami którymi oskarżony M. H. został skazany za czyny z art. 280 § 1 k.k. , z art. 281 k.k. i inne oraz wymierzył oskarżonemu M. H. karę łączną : 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (k. 838-839). Karę tą oskarżony M. H. odbywał w między innymi w okresie od 28 listopada 2008 r. do 05 grudnia 2012 r. (k. 786).

Oskarżony M. H. był więc skazany za przestępstwa umyślne z art. 280 § 1 k.k. i z art. 281 k.k. na karę pozbawienia wolności i popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. - podobne do przestępstw za które był skazany .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego R. G. odnośnie popełnienia przez niego czynu opisanego w pkt. 1 zarzutów oraz oskarżonego M. H. odnośnie popełnienia przez niego czynów w pkt. 4 i 5 zarzutów stanowiących przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości.

Przepis art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179 , poz. 1485 ze zm.) stanowi , iż karze podlega , kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo posiadanie wyżej opisanych środków stanowi przestępstwo.

W dniu 23 kwietnia 2015 r. w L. w mieszkaniu przy ul. (...) w toku przeszukania tego mieszkania funkcjonariusze policji z (...) W. I znaleźli dwa zawiniątka z folii aluminiowej o wadze 0,87 grama brutto (0,57 gram netto) z zawartością jasnobeżowej substancji należące do oskarżonego R. G. . Substancja ta zostały poddane ekspertyzie w (...) w W. . Z opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych przez (...) w W. w dniu 07 maja 2015 r. wynika iż w jasnobeżowej substancji znajdującej się w dowodowych pakietach stwierdzono obecność 4-metylometkatynonu (mefydronu) . Porcja handlowa mefydronu stanowi od około 100 do 250 mg , w związku z czym dowodowa ilość w sumie 0,57 g stanowi od około 2 do 6 porcji handlowych . Zgodnie wykazem umieszczonych w załączniku do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. z późniejszymi zmianami 4-metylometkatynon (mefydron, 4 (...)) zaliczany jest do substancji psychotropowych grupy I-P. (k. 196 -197) .

Należy zauważyć iż dysponowanie środkiem odurzającym lub substancją psychotropową w trakcie ich zażywania, nie wypełnia znamienia „posiadania” w rozumieniu art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jest utrwalona. Ratio legis tego przepisu nie polega bowiem na ściganiu osób zażywających dawkę

narkotyku, gdyż samo zażywanie narkotyków nie jest przez obowiązujące w Polsce przepisy prawa penalizowane. W ujęciu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii karalny jest natomiast każdy wypadek posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej „wbrew przepisom ustawy”, a więc w celu dalszej sprzedaży lub udzielenia ich innej osobie, jak i w celu samodzielnego zażycia - czy to za jakiś czas czy niezwłocznie, gdy posiadanie to następuje w ilości pozwalającej na choćby jednorazowe użycie danej substancji, w dawce dla niej charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek. (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 grudnia 2009 r. II KK 261/09) . Oskarżony R. G. posiadał ujawniony w toku przeszukania w dniu 23 kwietnia 2015 r. substancje psychotropową w postaci mefydronu . Fakt ten wynika z protokołu przeszukania (k. 113-114) oraz z wyjaśnień oskarżonego R. G. który przyznał się do popełnienia tego czynu i wyjaśnił iż mefydron nabył na własne potrzeby od przypadkowej osoby i nie chciał go nikomu sprzedawać (k. 164) .

Tak więc oskarżony R. G. wypełnił wszystkie znamiona czynu opisanego w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 224 ze zm.) opisanego pkt. 2 zarzutów albowiem w dniu 23 kwietnia 2015 roku w L. przy ul. (...) , wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową z grupy I-P w postaci mefydronu o wadze o wadze 0,87 grama brutto (0,57 gram netto). Ponadto ilość środka substancji psychotropowej w postaci mefydronu ujawnione u oskarżonego R. G. pozwalała na kilkukrotne użycie tych substancji, w dawce dla niej charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek co wynika wprost z opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych przez (...) w W. w dniu 07 maja 2015 r. (k. 196-197) .

Należy zauważyć że kryterium limitującym karalność posiadania środków odurzających i substancji psychotropowych z całą pewnością nie jest długotrwałość ich dzierżenia (tak wyrok z dnia 13 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie sygn. akt II AKa 28/07) .

Tym samym wina oskarżonego R. G. odnośnie popełnienia przez niego czynu stanowiących przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 224 ze zm.) opisanego w pkt. 2 zarzutów nie budzi wątpliwości.

Przepis art. 291 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. Paserstwo określone w art. 291 § 1 k.k. jest przestępstwem o alternatywnie określonych czterech formach działania sprawczego, przyjmujących postać: nabywania przez sprawcę rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, udzielania pomocy do jej zbycia, przyjmowania takiej rzeczy, udzielania pomocy w jej ukryciu. Przestępstwo określone w art. 291 k.k. jest przestępstwem powszechnym i może być popełnione przez każdy zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej podmiot. Istotą paserstwa jest nabycie rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, przy czym nabycie nie musi mieć wcale charakteru odpłatnego, gdyż możliwe jest także w drodze czynności nieodpłatnej (darowizny). Dla bytu paserstwa nie jest także konieczne, aby doszło do uiszczenia zapłaty za rzecz, nawet wtedy, gdy nabycie ma charakter odpłatny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 1986 r., II KR 44/86, OSNPG 1986, nr 12, poz. 169). Elementem charakterystycznym nabycia rzeczy przez pasera jest uzyskanie przez niego całkowitego władztwa nad rzeczą, które umożliwia mu postępowanie z rzeczą tak, jak gdyby był jej legalnym właścicielem (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1986 r., II KR 315/86, OSNKW 1987, nr 7-8, poz. 67; zob. też W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 659). Nabycie rzeczy przez pasera następuje w złej wierze, tzn. w takich okolicznościach, w których nabywca wie, że rzecz pochodzi z czynu zabronionego, a zbywca tej rzeczy, który uzyskał ją za pomocą czynu zabronionego, nie jest w stanie przenieść na nabywcę praw do rzeczy, których sam nie posiada. Przedmiotem przestępstwa określonego w art. 291 k.k. mogą być tylko rzeczy uzyskane za pomocą czynu zabronionego. Przestępstwo określone w art. 291 k.k. jest przestępstwem umyślnym. (za Komentarz do art. 291 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Zoll (red.), A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Cwiągalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

Dla popełnienia paserstwa we wszystkich jego formach konieczna jest świadomość sprawcy, że rzecz będąca przedmiotem jego działania została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, albo świadomość możliwości pochodzenia tej rzeczy z czynu zabronionego. Dla wypełnienia znamion strony podmiotowej przestępstwa określonego w art. 291 k.k. nie jest konieczna natomiast świadomość sprawcy dotycząca okoliczności związanych z popełnieniem czynu zabronionego, z którego pochodzi rzecz stanowiąca przedmiot jego działania. W szczególności nie jest konieczne, aby paser miał świadomość, za pomocą jakiego konkretnie czynu zabronionego rzecz została uzyskana, ani też świadomość okoliczności, czasu i miejsca popełnienia tego czynu zabronionego (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 662; J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 423-424; J. Wojciechowski, Kodeks karny..., s. 506). Paserstwo jest przestępstwem o złożonym przedmiocie ochrony (zamachu), gdyż rzecz, którą paser: nabywa, pomaga zbyć, przyjmuje lub ukrywa - może pochodzić nie tylko z przestępstw przeciwko mieniu, lecz także z każdego innego czynu zabronionego (np. łapownictwa, przemytu).

W powyższej sprawie oskarżony R. G. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 3 zarzutów albowiem okresie od 12 kwietnia 2015 roku do 23 kwietnia 2015 roku w L., woj. (...) nabył od oskarżonego M. H. monitor marki (...) o wartości 1490 zł , a następnie pomagał oskarżonemu M. H. w zbyciu przedmiotów w postaci : dwóch lamp pierścieniowych (...) , dwóch lamp ledowych Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparatu fotograficznego C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm o łącznej wartości 5110 zł , pochodzących z przestępstwa kradzieży z włamaniem do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) , dokonanego w dniu 12.04.2015 roku w L. na szkodę O. Ł. (1) , wiedząc , że przedmiotowe przedmioty zostały uzyskana za pomocą czynu zabronionego .

Oskarżony R. G. wiedział iż monitor marki (...) o wartości 1490 zł który nabył od oskarżonego M. H. oraz rzeczy w postaci : dwóch lamp pierścieniowych (...) , dwóch lamp ledowych Y. (...) , przyssawki (...) trzypunktowy , aparatu fotograficznego C. (...) w zestawie z obiektywem 18-55 mm o łącznej wartości 5110 zł które pomagał zbyć oskarżonemu M. H. pochodzą z czynu zabronionego – przestępstwa kradzieży z włamaniem dokonanego przez oskarżonego M. H. w dniu 12 kwietnia 2015r. . Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego M. H. złożonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 68-69) oraz z protokołu przeszukania samochodu marki O. (...) nr rej. (...) będącego własnością oskarżonego R. G. z dnia 23 kwietnia 2015 r. (k. 116-119) . Należy wskazać iż oskarżony R. G. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia tego czynu .

Należy zauważyć iż dla popełnienia przestępstwa opisanego w art. 291 § 1 k.k. konieczna jest świadomość sprawcy, że rzecz będąca przedmiotem jego działania została uzyskana za pomocą czynu zabronionego. Dla wypełnienia znamion strony podmiotowej przestępstwa określonego w art. 291 § 1 k.k. nie jest konieczna natomiast świadomość sprawcy dotycząca okoliczności związanych z popełnieniem czynu zabronionego, z którego pochodzi rzecz stanowiąca przedmiot jego działania. W powyższej sprawie oskarżony R. G. wiedział iż przedmiotowe rzeczy pochodziły z czynu zabronionego . Tym samym można przypisać oskarżonemu R. G. realizację znamion czynu z art. 291 § 1 k.k. . Ponownie należy podnieść iż oskarżony R. G. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia tego czynu .

Wyrokiem łącznym z dnia 25 lutego 2011 r. sygn. akt. II K 381/11 Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie III Wydział Karny połączył kary wymierzone wyrokami którymi oskarżony R. G. został skazany za czyny z art. 279 § 1 k.k. , z art. 291 § 1 k.k. i inne oraz wymierzył oskarżonemu R. G. kary łączne : 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności , 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności , 2 lat i 6 miesięcy pobawienia wolności i 2 lat pozbawienia wolności (k. 842-843 i k. 258-263) . Kary te oskarżony R. G. odbywał w między innymi w okresie od 08 lipca 2010 r. do 08 stycznia 2012 r. (k. 805).

Oskarżony R. G. był więc skazany za przestępstwa umyślne z art. 279 § 1 k.k. i z art. 291 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności i popełnili w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. - podobne do przestępstw za które był skazany .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego R. G. co do popełnienia przez niego czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 3 zarzutów nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonym R. G. i M. H. kary Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonych czynów przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonych. Oskarżeni naruszyli bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudze mienie . Ponadto jako okoliczność obciążającą wobec oskarżonego R. G. Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw związanych z posiadaniem środków odurzających , co winno się spotkać z właściwą represją karną . Okolicznością obciążającą jest również fakt iż oskarżeni R. G. i M. H. był wielokrotnie karani i odpowiadają w warunkach art. 64 § 1 k.k. (k. 842-843 , k. 258-263 i k. 805 oraz k. 838-839 i k. 786).

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonych R. G. i M. H. .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu R. G. :

- za czyn art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisany w pkt. 1 zarzutów na podstawie art. 279 § 1 k.k. karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 224 ze zm.) opisany w pkt. 2 zarzutów karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisany w pkt. 3 zarzutów na podstawie art. 279 § 1 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu M. H. :

- za czyn art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisany w pkt. 4 zarzutów na podstawie art. 279 § 1 k.k. karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisany w pkt. 5 zarzutów na podstawie art. 279 § 1 k.k. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego R. G. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 , 2 i 3 wyroku i wymierzył oskarżonemu R. G. karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności . Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego M. H. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 4 i 5 wyroku i wymierzył oskarżonemu M. H. karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

Orzeczone wobec oskarżonych R. G. i M. H. kary łączne po 4 lata pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonych funkcję wychowawczą i powstrzymać ich w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał sposób działania oskarżonych R. G. i M. H. podczas popełnienia zarzucanych im czynów . Ponadto oskarżeni R. G. odnośnie czynów z pkt. 1 i 3 zarzutów, zaś oskarżony M. H. odnośnie czynów z pkt. 4 i 5 zarzutów odpowiadali w warunkach wskazanych w art. 64 § 1 k.k. co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności. Należy zauważyć iż tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonych R. G. i M. H. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonych R. G. i M. H. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 224 ze zm.) wobec skazania oskarżonego R. G. za czyn z pkt. 2 wyroku Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych nr DRZ 947/15 przez ich zniszczenie.

Na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. wobec wątpliwości komu należy wydać rzecz zatrzymaną złożyć do depozytu sądowego dowody rzeczowe numer od DRZ 948/15 do DRZ 973/15.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył solidarnie na oskarżonych R. G. i M. H. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 10145 zł (dziesięć tysięcy sto czterdzieści pięć złotych). Nałożenie na oskarżonych obowiązku naprawienia szkody ma zrealizować wobec nich cele wychowawcze i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata P. J. kwotę 1328,40 zł (tysiąc trzysta dwadzieścia osiem złotych czterdzieści groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego R. G. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata P. Ż. kwotę 1328,40 zł (tysiąc trzysta dwadzieścia osiem złotych czterdzieści groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego M. H. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonych R. G. i M. H. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż odbywają obecnie kare pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.